

L'evolució d'una estrella. Un canvi de vestuari va marcar la transició entre un inici més líric i un final en què la cantant va retornar als seus inicis més «rockers» i va fer aixecar el públic de la cadira.

Luz Casal encisa al Sons del Món però no canta el «Rufino»

Marina Vinardell i Trota
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Un «ooh» d'admiració i sorpresa va ser la primera reacció d'un públic entregat en veure aparèixer Luz Casal sobre l'escenari de la Basílica de Santa Maria de Castelló d'Empúries. La cantant galaicoasturiana duia un llarg vestit negre de lluentons i es movia fins al micròfon amb la suavitat d'una deessa que porta més de 40 anys a sobre dels

escenaris. Queien en aquell moment quatre gotes, que trencaven la xafogor de la nit i eren, fins i tot, agràides pel públic, ja que no semblava que haguessin de ser un problema per seguir amb l'espectacle.

Per a tristesa dels seus més adeptes seguidors no va sonar *Rufino*. La cantant ha evolucionat, i després de tants anys sobre els escenaris, la seva posada en escena és més madura i serena. Tota la força dalt de l'escenari es concentrava en ella, que encadenava cançons «d'amor i desamor» com *Un*

año de amor, o *18 años* sense perdre el bon humor i la proximitat amb els espectadors. «Són cançons que serveixen per quan tens un desengany o una passió molt gran», deia, «és a dir, que valen per a tot», afegia, provocant els riures d'entre el públic.

Després d'una pausa, l'artista va tornar a l'escenari amb un nou look, un vestit curt blau també amb brillants però amb un aire més «rebel». Van sonar llavors les cançons que van marcar la joventut de molts dels assistents com

Luz Casal, davant la catedral de Santa Maria. GERARD BLANCHÉ

No me importa nada o *Piensa en mi*. També va sonar el tema principal del nou àlbum, *Que corra el aire*.

També hi va haver temps perquè Casal cantés en gallec i s'atrevís amb el català. La versió del

poema *Negra Sombra*, de Rosalía de Castro, va ser el seu particular homenatge a Galícia, la seva terra natal. Per acabar el concert, Casal va versoinar el *Boig per tu* al castellà, mantenint, però, la tornada en català.